

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל
 זָכָרִים לֹא נִכְתָּב בְּ
 לְהִקְדָּם שָׁכַן יִשְׁנֵן בְּצִיֵּן
 בְּגוֹ'שׁ מִהוּ * שִׁילְמִד
 (61) וְהָיָה תוֹרַת זִכְחָה שֶׁ
 לְמוֹדֵנו לְתוֹרָה שְׂבָא
 בְּשָׁלְמוֹם דָּאֲתוּ מִמֶּנִּי
 לֵן דְּכִתִּיב ב' ש' ש' *
 דְּרַב מְרִי לְרַבִּינָא (2) מ' *
 אִמְרָא א' ל' אִמְרָא (7) אִמְרָא
 קִדְשׁ דְּבַר הַלְמוֹד בְּג'
 * אִמְרָא רְמִי ב' חֲמִשָּׁה
 לְמוֹדֵנו ב' רַבְרֻכָּה (8) חֲמִשָּׁה
 ת"ל יְחִלּוּ (1) חֲלֹת (2) חֲלֹת (3)
 מִצוֹת אִמְרָא לִיָּה רַבִּינָא
 מִחֲלֹת גַּמְרָא דְלִמָּא ב'
 אִמְרָא רַבָּא (4) תְּנִיָּא (5) וְקָה
 שְׁמוֹצִיָּאוֹ שְׁלֵם יִכּוֹל
 (5) רַאשׁוֹ (6) וְכַרְעִי וְנָא
 מִזָּה לְהֵלֵךְ ע"י נִיתוּת א'
 מִזָּה לְהֵלֵךְ בְּהַפְשֵׁט
 תְּלִמּוּד לִמְרָא וְקַרְבּוֹ
 א' ר' פַּפָּא בְּשֵׁם שְׁפָרַשׁ
 וְתִנְיָא (9) רַבִּי אֹמֵר נִאֲמַר

מִשְׁמָחִים שְׂמֵחַן (ויקרא ג: יא) **וַנִּמְדַּם מְשֻׁחִים**. חֵם כִּל הֶפֶר שֶׁסֶם דָּחִי בְּמִשְׁמָחָה
הַיֵּהֱיָאךְ הַכֵּל יוֹצִיא בְּהוֹלָאָה אֶחָת הַנְּתַמִּים וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ: **נֹאמַר כֵּאֵן**
דִּבְּאִשׁוֹ וּבִרְעִיוֹ. עַל רִאשׁוֹ וְעַל כְּרַעְיוֹ (שֵׁס ד:) **וַנֹּאמַר לִהְלֵן רִאשׁוֹ**
וּבִרְעִיוֹ. * בְּעוֹלָם ^ה בֵּן אֵלָן כְּמִיד וְעֶרְךְ הֵכָהן אֵת הָרִאשׁ וּבְמִיד וּקִרְבּוֹ
וּבִרְעִיוֹ יִרְחַךְ (שֵׁס ה:) **מֶה לִּהְלֵן ע"י יְנוּסוֹת**. הֵיחָ מִקְטִירוֹ לְדִימּוֹת מִכִּיד
בִּיָּה: **אִף שְׂרִיפָה עַל אוֹ ע"י יְנוּסוֹת**. וּבִפֶּר כֵּהן מִשְׁחֵי קֹאִי: **כֵּס שְׂרִיפָה**
לְדִמְתָּקֶשׁ כּו'. לְדִמְתָּקֶשׁ שְׂרִיפָה עוֹרָו וּבִשְׂרִי לְשִׁיפָתָּ קִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ ^ו: **כֵּס שְׂרִיפָה**
פִּרְשׁוֹ קִרְבּוֹ. דְּדָבָר מְגוֹנָה הוּא לְהוֹצִיאוֹ וּלְשִׁרְפוֹ בְּעֵינֵי:
וַנֹּאמַר

[illegible][illegible]

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

נכתוב רחמנא בעזרה ויתרי מחמטת ואשם. פי' ולכתוב
 בטהילא לפון צהטעט ואשם ^א ואם תאמר ולכתוב צוזחי שלמי
 וילקף עולה מינייהו ו"ל דאכא למיפקר דמה לוזחי שלמי ליצור
 זמן קצוע ועוד דחטאת לא אחי מיניה שכן זכרים ואשם ^ב שכן

מדתנא דבי ר' ישמעאל^א דבר הלמד בהיקש
 שילמד בבנין אב אמר רבי ירמיה לא
 לכתוב צפונה באשם ותיתי מבנין אב
 למימרא למה הלכתא כתיב לאן למימרא
 דדבר הלמד בהיקש אין חוזר ומלמד בבנין
 אב וליטעמך תיתי מבנין אב מעולה^ב מאי
 טעמא לא אתי משום דאיכא למיפרך מה
 לעולה שכן כליל חטאת נמי איכא למיפרך
 מה לחטאת שכן מכפרת על חייבי כריתות
 חדא מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרתי מהי
 תיתי לא נכתוב רחמנא עולה^ג ותיתי מחטאת
 ואשם מה להנך שכן מכפרין לא נכתוב
 רחמנא בחטאת ותיתי מהנך מה להנך שכן
 נכרים לא נכתוב באשם ותיתי מהנך מה
 ישנן בציבור כביחוד דבר הלמד
 בבנין^ד מהו^ה שילמד בהיקש אמר רב פפא^ו
 ואם חורבנותיה של ביתא^ז וואת על חודה

למלמדנו לתורה שבא מן המעשר ^א מראשכון
שלמים דאתו ממעשר שלמים גופיהו מנא
לן דכתיב ^ב שם ^ג שם ^ד שם א"ל מר זוטרא בריה
דרב מרי לרבינא ^א מעשר דגן חולין בעלמא
הוא א"ל אמר ^ה אמרה ^ו למד קדש ומלמד
קדש דבר הלמד בג"ש ^ז מהו שילמד בג"ש
^ח אמר רמי בר חמא תניא ^א סלת מרבכת
למדנו ^ב לרבוכה ^ה שבאה סולת חלות מניין
ת"ל החלות ^ה חלות הריקין מניין ת"ל מצות
מצות אמר ליה רבינא ^ה ממאי דמצות מצות
מחלות גמר דלמא ממאפה תנור גמר אלא
אמר רבא ^א תניא ^ב וקרבו ופרשו והוציא מלמד
שמוציאו שלם יכול ישרפנו שלם נאמר כאן
פראשו ^ה וכרעיו ונאמר להלן ^ה פראשו וכרעיו
מה להלן ע"י ניתוח אף כאן על ידי ניתוח אי
מה להלן בהפשט אף כאן נמי בהפשט
תלמוד לומר וקרבו ופרשו מאי תלמודא
א"ר פפא כשם שפרשו בקרבו כך בשרו בעורו
תניא ^א רבי אומר נאמר כאן עור ובשר [ופרש]

[illegible]

וזה לומר ששניהם צעיקן קדש ורבינו חס גרים אמי אמי
ומעמי אמי לקוי ובכתובות (דף מד:) אמר רבא תני אמי צב
זכות (מנחות עו.) אמרינן לחמי תורה ומזירות בזה עשר נ
ואמר בפירק התורה (שם דף עו:) ולאמר כאן תרומה
ומזירות מהיקש דלאמר מר על זבח תורה שלמי לרבות ש
אין אלמא דל תורה אמיא בג"ש חזרת [?] ומלמדת בזה
תורה דלמיא בג"ש מתרומת מעשר ואסן כן מפסוק ו
לדבר הלמד בג"ש חזר ומלמד צעיקן אסן וילך ממזיב
היה הך קשיא לרבינא דס"ל הכא צב למד אוליין וצב
למנחות: (י) מה דלחץ ע"י ניתוח ש"א בהפשט.
הכפורים צמחו שלא בהפשט מפר כהן משיח ונית
היקש כיון [א] דהו הימנו וצב אחר דשלא בהפשט צב
קש אינו חזר ומלמד בגזירה שזה ושם אין זה היקיק

כ"ה בכתובות כט ז אלל שם כלל הספרים לא מוזכר אמי אלל רב פפא, ו"ע. וד' וי
בפר כהן משיח אתי ניתוח בהדיא אגב גררא דהוי הימנו דובר אחר ועוד קשה

٦

מזה א מיי פרק ט"ז מהלכות
מעה"ק הלכה ז:
י"ז ב מיי פ"ז מהלכות מעשר
שמי הלכה יב:
י"ח ג דה מיי פרק י"ג מהל'
מעה"ק הלכה ז:
י"ט מיי פ"ז שם הלכה ז:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

סיכום הסוגיא דלמד מן הלמד
בקדשים, ראה להלן דף נא ע"ב
בליקוטים.

שיטה מקובצת

[illegible]

לֵאמֹר: אֲנִי יֹדֵעַ שֶׁהַקִּדְשִׁים חֲלוּקִים מִן הַחֹלִין
לֵאמֹר: אֲנִי יֹדֵעַ שֶׁהַקִּדְשִׁים חֲלוּקִים מִן הַחֹלִין

[1] קשיא בתרייתא קשה לרבינא
פן אחר:

מסורת הש"ס

(א) לקמן פד; (ב) לקמן סט; פד; מנחות ו; מה: (ג) [לקמן סט; פד;] (ד) תיב וירקא חובבא פריש ג הי"ג ופיט הי"ב והילך, (ט) ע"י לקמן גב. ובידוש יומא פ"ה ה"ה, (ו) ה"תוס' ע"ז גרפס בע"כ, (ז) פסחים ע"ט, (ח) וירקא ר, ב, (ט) שד ר, (י) שם והיריד, (יא) וע"פ מוס' לקמן פד; ד"ה: מוולא, (יב) יומא ג, (יג) סג; (יד) וע"פ מן מנחות ד"ה א"כ"א ומוס' מגילה ו; ד"ה מספכר:

שינויי נוסחאות

(א) י"א ולא היא תריהו ההם משחיטת חולין אק מבר (כ"ריס). וכו"ה גירסת מוס' לעיל כ ג ד"ה מה מלני. וע' רש"י: (ב) צ"ל קאחא (ש"ם) בריש"י: (ג) צ"ל איא דמו (ש"ם): (ד) צ"ל אזותא (ש"ם וביק). י"א תנא (ש"ם): (ה) צ"ל ארעא דק"ס: (ו) צ"ל מועד יסוד שכנגד הפתח הי"ד (ש"ם). ועי' מוס', מינות אשר פתח אהל מועד לימא קנאמ כמ"י, ועי' דק"ס: (ז) ע"י בע"כ ופיקוס גיר' האל"ז: תנ"י ופירושו; וקנאמ כמ"י לימא בע"כ: (ח) צ"ל למבוכה של עולה יסוד (ש"ם ובה"י בריש"י): (ט) טענין (ש"ם): (י) י"א ההם אי גמי ההוי איה משחיטה (כ"י). וכ"מ בטמון שכנגד ואי גמי מיסוי וכו': (י"ו) והווי חול' מלמד חור' (ש"ם): (יא) שהרי לן כשר (ש"ם): (יב) אב מבשר והדר מגמרי בבנין אב על הדם (ש"ם): (יג) צ"ל או ודקו (כ"י) (ש"ם). י"א ודוקו (כ"ריס וביש"י): (יד) צ"ל מבשריין (כתתי' ודין): (טו) ילפת לן באימורין שהווי שלא בהכשירו מלן בבשר דהכשירו כו' (ש"ם): (טז) צ"ל להקד' ראויה ליה חיטא מאי טעא הני מוני וירקא אסמכתא איה קא והס"ד (ע"פ כתתי' ושי"ם). וג' צ"ק ורקא עיקר וטעמיה אסמכתא בעלמא חוץ. עש"ז: (יח) על יסוד מעריב יול' והס"ד (ולת"כ מה"ד דכתיב (ולילת מינת הוא) (ע"פ כתתי' ושי"ם): (יט) צ"ל כפר (ש"ם): (כ) פר כהן משיח ור' שלום חוץ. עש"ז: (כ"א) משיח ור' העדה שון (גדילו): (כ"ב) צ"ל המזבח (ש"ם): (כ"ג) יסוד מובח (ע"פ). ככתתי' שלא מובח: (כ"ד) אלא ללמד שהוי יסוד. כ"ה כותיב בע"כ (יח): (כ"ז) צ"ל תלתא בענין למגיס והכי גירסא ופירוטא (כתתי' ושי"ם): (כח) צ"ל דם הקרבת (ש"ם): (כ"ט) צ"ק טמף וא"כ יט' לנו שפיר הוויא שפיכת הפנינים על גמיונות על מובח הפנינים, לכן אינו לובר שיחא על יסוד מובח העולה. ע"כ: ואפשר שחל פיקוס ודניו כתיב: (כ"א) איחשך לפר כהן משיח אלא ללמד כי (כח) על עניניו עצמו כהן דפר (ש"ם וכתי' בכתתי' וביש"י): (כ"ב) ועוד יסוד למרנו (ש"ם): (כ"ג) תורת יסוד דהיינו שפיכת שיריים למובח של עולה כו' (ש"ם): (כ"ד) על תחלת חלכות צ"ל (ש"ם): (כ"ה) מינת פר נמסך (ש"ם): (כ"ו) כדשמיטא בשעתיה צ"ל: (כ"ז) בריש"י (ש"ם) לן דזאת תורת (ש"ם): (כ"ח) דהיינו צ"ל (ש"ם): (כ"ט) ופיר' בכתתי' וביש"י: (ל) המד לבנין אב (כ"י): (ל"א) וימלד בבנין אב. תימה וכו' (ש"ם): (ל"ב) ב"ק"י מקי"י צ"ל (ש"ם): (ל"ג) אי מדרבא אי מדרבנא (גדילו, וכתי' בשי"ם): (ל"ד) צ"ל מבשריו שיריים: (ל"ה) דם באימורין כיון דאיכא תרתי שלם מבשריו ומבשריו דאימורין ודם מבשר תרתי כו' צ"ל (שוכ"י): (ל"ו) צ"ל שהווא (ש"ם וביק): (ל"ז) הכבש מציאתא מן התיכב מן יצא ידיתא מן התיכב בסמוך ל' מאי ידיתא מן הכבש בסמוך. י"י מתיכב (ש"ם): (כ"ב) מינת על נמסך וי"ל בריש"י (ש"ם). או בפרק (ע"פ): (כ"ג) הנוקף מבי"ב ו':

(ויקרא ד) אל יסוד מוצח העולה אשר פתח אהל מועד יסוד שכנגד הפתח וזו היא מערכו של מוצח שהוא כנגד פתח ההיכל ולקמן בצרייתא (דף ג:) נפקא לן פר יוס הכפורים מריבויא דהפר שטעון מתן דס ליסוד בפר י: כהן משיח ובשעיר כתיב (ויקרא טו) ועשה את דמו כאשר עשה דם הפר: אל יסוד מוצח העולה. חמש פרישות הן וכל בתנאות של פ"ב א משח ושל העלם שהן פנימיות ושל שעיר נשיא ושל כבשת יחיד ושל שעירת יחיד שהן חיצוניות. בשמים הפנימיות ובשעיר נשיא כתיב בשפיכת שיריהן אל יסוד מוצח העולה. בשמים החיצונות כתיב אל יסוד מוצח א: סתמא. וקדריש תנא תלתא אל מוצח ב: העולה למה פירש הכתוב וה"ג לה בת"כ א: אל יסוד מוצח העולה של פר כהן משיח ולא יסוד מוצח הפנימי אל יסוד מוצח העולה של פר העדה שאין ת"ל א: אין לו יסוד לפנימי עצמו כשהוא אומר אל יסוד מוצח העולה הפנימי ששירי מוצח החיצון יקבל דבר אחר וכי יש לו יסוד לפנימי עצמו אס כן מה תלמוד לומר אל יסוד מוצח העולה תן יסוד למוצח של עולה והכא נמי בענין א: תלתא למיגרס והכי גרסי' האמור מוצח העולה האמור בפר כהן משיח ולא יסוד מוצח הפנימי א: אל יסוד מוצח העולה. האמור בפר העדה דלא כ"יך מו דהא אימקוס ב: להדיא אלא ללמוד בא שאפילו יסוד אין לו לפנימי והכי מידריש הואיל ומיותר לדרשא יסוד יהיה למוצח העולה ולא לפנימי: אל יסוד מוצח העולה. האמור בשעיר נשיא שאין ת"ל כדמפרש בת"כ א: כהדיא מתרי טעמי [מדא דהא] שירי דמיס של ב: עצמן של פנימי כגון בפר משיח ועדה לא קיבל הפנימי כדאמרן שיריו של חיצון יקבל בתמימי ועוד ב: למדנו שאין לו יסוד ולקמן (דף ג:) נמי היי פרישין לה בשמעתינ אס כן מה תלמוד לומר אל יסוד מוצח העולה תן יסוד למוצח של עולה תן מורת ב: שפיכת שירים יסוד להלכות מוצחה של עולה שיחא המוצח טעון בעולה ובכל דמיס הצימתינ עליו שפיכת שירים אל היסוד אס נאשר בכלי כלום כשזורק ממנו שמי וזריקות לשתי יסודות ישפכנו ומושוס דבעולה לא כתיב שפיכת שירים אינטיך למיץ מהכא: או אינו אלא למוצחה של עולה יסוד. או אינו אלא ללמד כלום על שפיכת שירים של עולה שיש איה שאר דמיס אלא בא ללמד על א: הלכות המוצח כמתן דמה של עולה שיחא יסוד. ונמנותינ כנגד היסוד ולנמעוטי קרן מורחית דרומית שאין לו יסוד כדאמרנין כהאי פירקין (דף ג:): **אמר רבי ישמעאל מקל וחומר**. נפקא לן הא ולא בעי קרא: **מה שירים של חטאט שאין מכפרין טעונין יסוד כו'**. ורבי עקיבא גמר לה להא קל וחומר הכי ומה שירים כו'. ולקמיה (ג:) מפרש מאי בינייהו כו' א: **האי מיבעיא ליה לגופיה**. שיפסכס ליסוד מוצח החיצון ומייהו כל שכן אס רכא יתנס על הפנימי דמהיכא יליף מיעוטא. ואי קשיא הא ילפינן בצרייתא דאין לו יסוד לגמרי ההוא מייתורא דקרא ואי דרשנא קמא לגופיה ומינינא למיעוטא מו לא מייתר שמי להכי אלא מקרא שלישי ומו לית לך דרשא שלישי: **מאשר פתח אהל מועד נפקא**. דהיינו חיצון והוה מזי למיכתב אל יסוד המוצח אשר פתח אהל מועד מוצח העולה למה לי למיעוטא: **הכי**

שיטה מקובצת
ולא היא ב' פ"ה [הס"י] עיקר טעמא ד' מחיר וכו' עד ועל דמתן דלית ליה דריס דלע"ג למד קדש לאו רהי'. וקשה דל"כ לל"ל כדלעיל הניחא דפר ספא אלא למאן דלית ליה לנריס ספא כו'. לכן נראה לנב"ס' דשמי' האל דלע"ג למי' בחר [מלמד] [למד] אולינן מוסי האל דלא אולינן אלא בחר [מלמד] [מלמד] כיון דליכא אלא חד למד דקדוש ואילא למד ומלמד דחולין. אבל לעיל בגמלימיה דרב ספא איכא למד מוסי ולמד שולמים דהייט קדשים. [ס"א] לכן נראה לנב"ס' דלפילי למי' בחר למד אולינן הייט דוקא כשני הלמנין קדשים אלא הייטא דהלמנין א' משכר דלמא לן בדרס מלך דבשר יליף. וי"ל דכתי' האל האו כ"י ל"ף לן דרס שלא בהכשירו מלן כבשר דהכשר גמור וכו' וי"ל דשמי' התם דרס מרס יליף אלל ד משר ואלא בהכשרי מהכשר גמור ודאי לא יליף. וא"מ תרתי מל' למיעט דכיון דכיון אב יליף בבנין אב הי"ב טימא מה היקש שולט מלמד בסיקס כו' (בכסוי מריס שו"י). וי"ל דמלן דהמלמד גורס שחמנר שטמן כן ויטיל ללמד על ק"ו, דלמא הלמד גורס דכיון אב כקל ללמד, וילכא למעד דמן הכל עוסיא קי"ו ולמאן בסיקס אולט מלמד לא על היקס ולא על בנין אב, דלא איפטע לעיל אי היקס מלמד בבנין אב (ה"ר): אל יסוד מובח העולה כו'. עיין בהשמוטות בסוף הקומת: "יש"י"י"ח הבי גיב' ב' ריב' ב' וישאן ר"ל"ל ר"י"פ א"י: ר"יב' קרש לאו ראיא היא וז מלמא כריש"י על כתיבת ד' ומכוב (כ"י) [ע"ג] ואלא (אמר דלפי' לר' פפא (ולאן ראהי היא (וספרי) [ולאן] מופשטן בעיין, דלפי' ל"פ עיי מיהא למד וחד מלמד קדש, שהיי בשאטלנו לעיל דבר הלמד בג"ס מהי שחוזר וילמד בסיקס ופשוט ליה בר פפא שולמים שגא מתעשר בג"ס (וחד וסר שולמים ומלמד על מוסי הרי כאלן דלפילי דבר פפא ע"ג) וחד למד מלמד קדש ומורה למד ושלמים מלמד קדשים הם, ואילו הכא לא היי אלא למד קדש (ווד) [ו]ן היא מליקא ושאר כל התלמודים חולין דהא יליף מליקא משחיטת עוף חתולין ושחיטת עוף חתולין משחיטת בהמה קדשים. וחדע דל"כ (ולרנן) שגא שפוטט שמיין ליה למימר כדלעיל הניחא דפר ספא אלא למאן דלית ליה כו'. וי"ל דלמא דפי' לעיל טימא דהס"י יתנס יליף לשות' קי"ו בתחלת הדין אבל האו כ"י וטיל לשות' קי"ו בתחלת הדין מבנין אב עצמו ותאמר דהיקס איט מלמד על בנין אב דהא אכעיל לן לעיל ולא אפשוט (רשון הר"ם):

איזהו מקומן פרק חמישי וזבחים

ה"ג **ולא היא הסס** א: **תיחוי משחיטה דחולין קאטיא**. והכי פירושו **התם** עיקר טעמא דר"מ לא יליף בבנין אב אלא מהיקש דזאת מורת הצהמה והעוף כדלקמן בפרק חטאת העוף (דף סט): אמרינן ר"מ קרא אשכח ודרש ואי נמי תיחוי דגמר לה בבנין אב כדקמני במתני'

לא מיפשטא בעיין דהא ר"מ מליקה כדקשים משחיטה דחולין גמר הוה א: ליה מלמד דחולין ולמאן דלית ליה דרב פפא אף על גב דלמד קדש לאו ראייה היא: **פשוט מהא**. מתני' מדא מהיך בעי' **מפני מה אמרו לקמן** היא בפי' המוצח [מקדש] (דף פד): לרבי יהודה דדריש זאת היא העולה הרי אלו מיעוטין פרט לנשחטה צלילה ושנספך דמה ושיאל דמה חוץ לקלעים ופריך מה ראה להוציא את אלו ולהכשיר את השאר: **מפני מה אמרו לן דס כשר**. שאס עלה לא ירד שהרי יא: **כשר בבנין אב** (ש"ם) אמרין ואלו באימורין כשר לא ירדו: **ולן באימורין למה כשר שהרי לן כבשר כשר**. גמור מן התורה שזמן אכילת שלמים שני ימים אלמא אימורין גמרי בבנין אב ב: על הדם: **עמא**. איברי עולה טעמין מפני מה אס עלו לא ירדו: **הואיל ומרלא לפיגולו**. הואיל ומשובה הרלאת דמו למיצי עליו משום פיגול כמו שקרבו ממתירי בהכשר לפיכך אימורי פיגול שעלו לא ירדו: **שקבלו פסולין**. אס י: ורקו את דמו מפני מה אס עלו הדס או האימורין לא ירדו: **כהק פסולין**. מכשירים י: דחו לעבודת כזור כגון א: כהן טמא: **ווי דנין דבר כו'**. דקא ילפת א: באימורין שלא בהכשירם מלמן כבשר דהכשירו כבך וזו היא מלזותו של הכהן והכי נשירי יואל במקדש מיואל בצמה שכולו יואל הוא שאין שס קלעים אלא ע"פ השדה: **ואם מורה העולה**. מורה אחת לכל העולין אס ב: עלו לא ירדו כדכתיב א: על מוקדה כל הלילה. וכל דריות הללו משום דממעט מוצאת היא העולה תלתא פסולי מייתי ממקן א: מאי שגא היי מהיי והעיקר מקרא ואסמכתא בעלמא הוא: **מאי טעמא**. אל י: יסוד מערב הוא דכתיב בפר כהן משיח

(ויקרא ד) אל יסוד מוצח העולה אשר פתח אהל מועד יסוד שכנגד הפתח וזו היא מערכו של מוצח שהוא כנגד פתח ההיכל ולקמן בצרייתא (דף ג:) נפקא לן פר יוס הכפורים מריבויא דהפר שטעון מתן דס ליסוד בפר י: כהן משיח ובשעיר כתיב (ויקרא טו) ועשה את דמו כאשר עשה דם הפר: אל יסוד מוצח העולה. חמש פרישות הן וכל בתנאות של פ"ב א משח ושל העלם שהן פנימיות ושל שעיר נשיא ושל כבשת יחיד ושל שעירת יחיד שהן חיצוניות. בשמים הפנימיות ובשעיר נשיא כתיב בשפיכת שיריהן אל יסוד מוצח העולה. בשמים החיצונות כתיב אל יסוד מוצח א: סתמא. וקדריש תנא תלתא אל מוצח ב: העולה למה פירש הכתוב וה"ג לה בת"כ א: אל יסוד מוצח העולה של פר כהן משיח ולא יסוד מוצח הפנימי אל יסוד מוצח העולה של פר העדה שאין ת"ל

א: אין לו יסוד לפנימי עצמו כשהוא אומר אל יסוד מוצח העולה הפנימי ששירי מוצח החיצון יקבל דבר אחר וכי יש לו יסוד לפנימי עצמו אס כן מה תלמוד לומר אל יסוד מוצח העולה תן יסוד למוצח של עולה והכא נמי בענין א: תלתא למיגרס והכי גרסי' האמור מוצח העולה האמור בפר כהן משיח ולא יסוד מוצח הפנימי א: אל יסוד מוצח העולה. האמור בפר העדה דלא כ"יך מו דהא אימקוס ב: להדיא אלא ללמוד בא שאפילו יסוד אין לו לפנימי והכי מידריש הואיל ומיותר לדרשא יסוד יהיה למוצח העולה ולא לפנימי: אל יסוד מוצח העולה. האמור בשעיר נשיא שאין ת"ל כדמפרש בת"כ א: כהדיא מתרי טעמי [מדא דהא] שירי דמיס של ב: עצמן של פנימי כגון בפר משיח ועדה לא קיבל הפנימי כדאמרן שיריו של חיצון יקבל בתמימי ועוד ב: למדנו שאין לו יסוד ולקמן (דף ג:) נמי היי פרישין לה בשמעתינ אס כן מה תלמוד לומר אל יסוד מוצח העולה תן יסוד למוצח של עולה תן מורת ב: שפיכת שירים יסוד להלכות מוצחה של עולה שיחא המוצח טעון בעולה ובכל דמיס הצימתינ עליו שפיכת שירים אל היסוד אס נאשר בכלי כלום כשזורק ממנו שמי וזריקות לשתי יסודות ישפכנו ומושוס דבעולה לא כתיב שפיכת שירים אינטיך למיץ מהכא: או אינו אלא למוצחה של עולה יסוד. או אינו אלא ללמד כלום על שפיכת שירים של עולה שיש איה שאר דמיס אלא בא ללמד על א: הלכות המוצח כמתן דמה של עולה שיחא יסוד. ונמנותינ כנגד היסוד ולנמעוטי קרן מורחית דרומית שאין לו יסוד כדאמרנין כהאי פירקין (דף ג:): **אמר רבי ישמעאל מקל וחומר**. נפקא לן הא ולא בעי קרא: **מה שירים של חטאט שאין מכפרין טעונין יסוד כו'**. ורבי עקיבא גמר לה להא קל וחומר הכי ומה שירים כו'. ולקמיה (ג:) מפרש מאי בינייהו כו' א: **האי מיבעיא ליה לגופיה**. שיפסכס ליסוד מוצח החיצון ומייהו כל שכן אס רכא יתנס על הפנימי דמהיכא יליף מיעוטא. ואי קשיא הא ילפינן בצרייתא דאין לו יסוד לגמרי ההוא מייתורא דקרא ואי דרשנא קמא לגופיה ומינינא למיעוטא מו לא מייתר שמי להכי אלא מקרא שלישי ומו לית לך דרשא שלישי: **מאשר פתח אהל מועד נפקא**. דהיינו חיצון והוה מזי למיכתב אל יסוד המוצח אשר פתח אהל מועד מוצח העולה למה לי למיעוטא: **הכי**

איזהו מקומן פרק חמישי וזבחים

ללא גמר דליכא תרי שינויי מליקה משחיטה ועוף מצהמה. כרו"ך. ועוד קשה היכי דייק דדבר הלמד בק"ו חוזר ומלמד בבנין אב אימא דשחיטת עוף אחיא בבנין אב משחיטת צהמה ודבר הלמד בבנין אב חוזר ומלמד בבנין אב כדמסקא ב: בשמעתא ונראה דלישא דמתני' קדייק דפשיטא דעיקר טעמו של ר"מ מהיקשא דזאת המורה ב: כדלקמן [סט]: ופשיטא ליה צמה מזינו מעוף יליף דאי מצהמה למא לי לאיתויי בק"ו: **פשוט מהא חדא** ב: תימא דמתני' מפשוט דכיון דמלמד בבנין אב חזירו אס כן מלמד בק"ו א: ומה היקש שאינו מלמד צהיקש אי ב: מדריגינא מלמד בק"ו מדמתא דצי רבי ישמעאל בנין אב המלמד בבנין אב חזירו אינו דין שילמד בק"ו וכה"ג עידי ק"ו לעיל [ג:]: **מפני מה אמרו לן בדם כשר**. תימא היי דייק מהכא

בבנין אב חוזר ומלמד בבנין אב דילמא לן הדס לאחר שקיעת הצמה יליף מלן דאימורין דלא פסילי בשקיעת הצמה אלא צעמוד השחר והדר יליף לן דאימורין הנפסלים צעמוד השחר דאס עלו לא ירדו מלן בשר ויש לומר דפשיטא ליה דלע"ג דליף באימורים שלא הכשירו דלא ילפינן ב: שלא המיחר עדיף ולא ילפינן ב: שלא בהכשירו מהכשירו מדע מללא ילפינן מעיקרא לן דס מלן בשר א: **אשר פתח אהל מועד**. יסוד שנגמד הפתח וזהו מעריבו של מוצח שיהו ב: כנגד פתח ההיכל כך פי' כקונטרס ולא גריס מה שככות כספרים ההוא דפגע ברישא משוס פר למשעת מנעסע שאין מעעיינין על המזות ולא מן הפסוק פתח אהל מועד והלא גבי חטאת אית דלמרי שירי הדס על יסוד מערבי לקמן (דף ג:) ואמר טעמא ילמוד סמוס מן המפורש מחטאת פנימי משמע דמפורש כהדיא ועוד דלית דלמרי על יסוד דרומי וקאמר ליהוי ירידתו מן הכבש א: כסמון לן לליאיתו מן ההיכל כסמון לו מהיכן פשוט לו זה יותר מזה והלא בתרוייהו שייך טעמא

דאין מעעזירין על המזות ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדיא כתיב כהו אשר פתח אהל מועד ומייהו הא גופא קשיא דלמא לי קרא דפתח אהל מועד מיפוק לי דאין מעעזירין על המזות כדאשכחן טעס זה בפי"ק דיומא (דף טו): דפריך מאי שגא דיהיב מוצחה כפונה ברישא א: וגבי דישון מוצח פנימי והמונרה חמר דישון מוצח קודם משוס דאין מעעזירין א: וכן עבזרי דרעא אטוטופתא אסור ויש לומר דלא שייך אין מעעזירין על המזות אלא כשיש שמי מזות לפניו כגון דישון מוצח פנימית ומנורה או כגון מזות קרנות שאינו יודע מהיכן יתחיל אכל לקצוע מקוס אשפיכת שירים לא קבעינן מהאי טעמא אי לאו דגלי קרא כהדיא א: **דאין מעעזירין על המזות** ועוד אמרינן לקמן (דף נח:) על ב: קדשי קדשים שירים כהדי